

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยมีการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ของกรอบนโยบายหลัก เพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2554-2561) และข้อมูลรายงานการศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศสมาชิกรายงานระดับนานาชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555 : 10) เสนอแนะว่าผู้สอนและผู้เรียนควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในรูปแบบบูรณาการทั้งระบบโดยเน้นให้เกิดทักษะการคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินในรอบ (พ.ศ. 2547-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ระบุว่าผู้เรียนควรมีความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นคุณลักษณะพื้นฐาน เพราะมีความจำเป็นต่อการจัดการการเรียนรู้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2555 : 5)

ปัญหาสำคัญด้านการศึกษาของเด็กไทย คือ ยังขาดทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับในระดับนานาชาติ นั่นคือทักษะการคิด ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ในทุกสาระ ทำให้มีผลการประเมินโดยรวมต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ ได้แก่ ผลการประเมินของโครงการ PISA (Programme for International Students Assessment) จากผลการศึกษาขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development, OECD) ในปี 2552 พบว่า เด็กไทยกลุ่มอายุ 15 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในระดับนานาชาติในทุกวิชา นอกจากนี้ ยังมีปรากฏการณ์ที่พบว่า ผลการสอบโอเน็ต (O-NET) มีเด็กสอบไม่ผ่านเกณฑ์จำนวนมาก โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์มีแนวโน้มต่ำลง (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2557 : 5) สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการเรียนรู้ เพราะวิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ต้องอาศัยพื้นฐานการคิดเป็นหลักการคิดที่สำคัญ คือ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งนับว่าเป็นทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง (Almeida, 2011 : 25) ซึ่งทักษะการคิดทั้งสองแบบนี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นความสามารถที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งมีคุณภาพมากกว่าความสามารถด้านอื่น ๆ ดังคำกล่าวของอัลเบิร์ต ไอสไตน์ ที่กล่าวว่า จินตนาการสำคัญกว่าความรู้ เพราะจินตนาการไร้ขอบเขตกว้างไกล คิดได้หลากหลาย อันเป็นปัจจัยที่จำเป็นยิ่งในการส่งเสริมความก้าวหน้าของประเทศชาติ ประเทศใดก็ตามสามารถแสวงหา พัฒนาและดึงเอาศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากเท่าใดก็ยิ่งมีโอกาสก้าวหน้าได้มากเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากบรรดาประเทศมหาอำนาจทั้งหลายได้มีการค้นคว้า ศึกษาในด้านความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์กันมากมาย

ในการพัฒนาให้เกิดกับบุคคลต่าง ๆ และคำกล่าวของกาเล (Gale, 1961; อ้างถึงใน ทักษิณา สุขพทธิ, 2560 : 135) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณลักษณะที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคน และสามารถส่งเสริมคุณลักษณะนี้ให้พัฒนาสูงขึ้นได้ และสอดคล้องกับทอร์เรนซ์ (Torrance, 1995; อ้างถึงในอารี พันธุ์มณี, 2546 : 45) ที่กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้ด้วยการสอน ฝึกฝนและปฏิบัติวิธีที่ถูกต้องและการศึกษางานวิจัยในการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ พบว่า ส่วนใหญ่จะพัฒนาโดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติในงานต่าง ๆ และที่มีใช้มากที่สุด คือ การสร้างงานจากการประดิษฐ์ และจากสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่า มีปัญหาเรื่องขยะที่เป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตเป็นอย่างมาก เนื่องจากขยะบางประเภทสามารถย่อยสลายได้ทางชีวภาพ บางประเภทสามารถรีไซเคิลได้ และบางประเภทไม่สามารถรีไซเคิลได้ ดังนั้น การนำขยะมารีไซเคิลจึงเป็นอีกทางเลือกในการนำวัสดุเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เป็นสื่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ

การจัดการขยะในสถานศึกษาโดยการนำขยะมาใช้ประโยชน์ในการเป็นสื่อและวัสดุในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ จากการศึกษาแนวคิดทางการบริหารการศึกษา สรุปได้ว่า การดำเนินการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้มีการผลการพัฒนาในวงกว้างควรมีการทำงานลักษณะเครือข่าย ระหว่างหน่วยงานรัฐกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมเพื่อการแก้ไขปัญหาเป็นแนวทางที่มีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน เป็นแนวคิดการบริหารงานภาครัฐในยุคใหม่ที่ต้องการสร้างหลักประกันว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะนำไปสู่การผลิตผลลัพธ์ตามที่คาดหวัง มิใช่เพียงการปฏิบัติงานตามกฎหมายระเบียบที่กำหนดไว้เท่านั้น การบริหารงานที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัว มุ่งผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการลงมือแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง จึงมีมิติของการบริหารงานภาครัฐยุคใหม่ที่ช่วยสร้างหลักประกันว่า การลงมือแก้ไขปัญหาผ่านเครือข่ายความร่วมมือจะนำไปสู่การบรรลุผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ (วีระศักดิ์ เครือเทพ, 2550 : 14)

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า การจัดการขยะในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และมีการนำขยะมาใช้ในการประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ แต่ยังไม่มีการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มรูปแบบ (ไพรัช มณีโชติ, 2561 : สัมภาษณ์)

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการ PDCC ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโดยใช้กระบวนการ PDCC จะทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในระดับดีและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการ PDCC ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อพัฒนาครูเครือข่ายการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยใช้กระบวนการ PDCC สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. เพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโดยใช้กระบวนการ PDCC ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการ PDCC ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษากลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการ PDCC ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน วิธีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายจากโรงเรียนที่ผ่านการคัดเลือกจากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีผลการดำเนินการเกี่ยวกับขยะมาอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีผลงานอยู่ในลำดับ 1 ใน 8 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งมีรายชื่อจำแนกตามอำเภอ ดังนี้

สถานศึกษาในอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนบ้านคันกระได 2) โรงเรียนพัฒนาประชานุเคราะห์ และ 3) โรงเรียนบ้านคอกช้าง

สถานศึกษาในเขตอำเภอทับสะแก จำนวน 2 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนบ้านมะเดื่อทอง และ 2) โรงเรียนบ้านทุ่งตาแก้ว

สถานศึกษาในเขตอำเภอบางสะพาน จำนวน 2 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว และ 2) โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

สถานศึกษาในเขตอำเภอบางสะพานน้อย จำนวน 1 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนบ้านหนองห้วยผาด

3. ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัย

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านคั่นกระไต 2) โรงเรียนพัฒนาประชานุเคราะห์ 3) โรงเรียนบ้านคอกช้าง 4) โรงเรียนบ้านมะเดื่อทอง 5) โรงเรียนบ้านทุ่งตาแก้ว 6) โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ 7) โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว และ 8) โรงเรียนบ้านหนองห้วยผาด

4. ระยะเวลาที่วิจัย

ระยะในการวิจัยในช่วงภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลไกการขับเคลื่อนเครือข่าย หมายถึง การที่บุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูได้ร่วมกันจัดเครือข่ายการจัดการขยะเพื่อการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในสถานศึกษา

เครือข่าย หมายถึง เครือข่ายครูที่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดการขยะในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านคั่นกระไต 2) โรงเรียนพัฒนาประชานุเคราะห์ 3) โรงเรียนบ้านคอกช้าง 4) โรงเรียนบ้านมะเดื่อทอง 5) โรงเรียนบ้านทุ่งตาแก้ว 6) โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ 7) โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว และ 8) โรงเรียนบ้านหนองห้วยผาด

การจัดการขยะ หมายถึง กระบวนการดำเนินการจัดการขยะในสถานศึกษา 2 ขั้นตอน คือ 1) การจำแนกประเภทของขยะ และ 2) การจัดการขยะตามแนวคิด 3Rs

1. การจำแนกประเภทของขยะ หมายถึง การจำแนกขยะในสถานศึกษาแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) ขยะย่อยสลายได้ 2) ขยะทั่วไป 3) ขยะรีไซเคิล และ 4) ขยะอันตราย

1.1 ขยะย่อยสลายได้ หมายถึง ขยะที่อยู่ในสถานศึกษาที่สามารถย่อยสลายได้เร็ว เช่น เศษอาหาร ใบไม้ กิ่งไม้ เป็นต้น

1.2 ขยะทั่วไป หมายถึง ขยะที่อยู่ในสถานศึกษาที่สามารถย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม พลาสติกห่อลูกอม ของบะหมี่ กิ่งสำเร็จรูป ถูพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร เป็นต้น

1.3 ขยะรีไซเคิล หมายถึง ขยะที่อยู่ในสถานศึกษาที่เป็นวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น ขวดน้ำ กระดาษ กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ เป็นต้น

1.4 ขยะอันตราย หมายถึง ขยะที่อยู่ในสถานศึกษาที่เป็นอันตรายต้องเก็บรวบรวมแล้วนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย สเปรย์กำจัดแมลง เป็นต้น

2. การจัดการขยะตามแนวคิด 3Rs ได้แก่ 1) ลดการใช้ (Reduce) 2) ใช้ซ้ำ (Reuse) และ 3) การรีไซเคิล (Recycle)

2.1 การลดการใช้ (Reduce) หมายถึง การลดการใช้ การบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็น ให้ลดลง ลดการก่อให้เกิดขยะ เช่น นักเรียนมีแก้วน้ำประจำตัวเป็นของตนเอง การใช้ถุงผ้าเพื่อลดการใช้ถุงพลาสติก การใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนกระดาษทิชชู

2.2 การใช้ซ้ำ (Reuse) หมายถึง การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด โดยการนำสิ่งของเครื่องใช้มาใช้ซ้ำ เช่น การนำกระดาษรายงานที่เขียนแล้ว 1 หน้า มาใช้ในหน้าที่เหลือ การนำขวดพลาสติกมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ต่างๆ เป็นต้น

2.3 การรีไซเคิล (Recycle) หมายถึง การนำสิ่งของที่ใช้ประโยชน์ในรูปแบบเดิมไม่ได้แล้วนำไปจัดการด้วยกระบวนการต่างๆ แล้วแปรูปมาเป็นสิ่งใหม่ จากนั้นก็นำมาใช้ใหม่ เช่น เศษกระดาษสามารถนำไปรีไซเคิลกลับมาใช้เป็นกล่องหรือถุงกระดาษ การนำเศษอาหารสดมาทำปุ๋ยหมักชีวภาพ เป็นต้น

ทักษะความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่ประกอบด้วยความคิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดริเริ่ม ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับขยะ เป็นการคิดที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ หรือเป็นการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขวิธีการต่าง ๆ ในการนำขยะมาใช้ประโยชน์ หรือการเพิ่มมูลค่าของขยะที่มีการดำเนินการอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม หรือการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ โดยมีขั้นตอนการเกิดทักษะความคิดสร้างสรรค์ 6 ขั้นตอน คือ 1) การแสดงออกอย่างอิสระ 2) การผลิตงานโดยอาศัยทักษะต่าง ๆ 3) ขั้นสร้างสรรค์ 4) ขั้นคิดประดิษฐ์อย่างสร้างสรรค์ 5) ขั้นการพัฒนาผลงานให้มีประสิทธิภาพ และ 6) ขั้นความคิดสร้างสรรค์สูงสุด

1. ขั้นการแสดงออกอย่างอิสระ หมายถึง การกล้าแสดงออกอย่างอิสระในการผลิตผลงานหรือประดิษฐ์ชิ้นงานจากขยะ

2. ขั้นการผลิตงานโดยอาศัยทักษะ หมายถึง การผลิตผลงานจากขยะโดยแสดงถึงความเชี่ยวชาญ และไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งใหม่

3. ขั้นสร้างสรรค์ หมายถึง การแสดงถึงความคิดใหม่ of นักเรียนในการผลิตชิ้นงานหรือผลงานจากขยะ ไม่ได้ลอกเลียนมาจากใคร

4. ขั้นคิดประดิษฐ์อย่างสร้างสรรค์ หมายถึง ขั้นที่สามารถคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ หรือนวัตกรรมใหม่จากขยะโดยไม่ซ้ำแบบใคร

5. ขั้นพัฒนาผลงานให้มีประสิทธิภาพ หมายถึง ขั้นการพัฒนาผลงานจากขยะอย่างต่อเนื่องให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

6. ขั้นความคิดสร้างสรรค์สูงสุด หมายถึง ขั้นสามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้ และสามารถสรุปเป็นทฤษฎี

การพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ขั้นตอนการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการ PDCC มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม (Prepare : P) 2) ขั้นค้นพบความจริง (Discovery : D) 3) ขั้นเพาะความรู้ (Creative : C) และ 4) ขั้นสื่อสารและเผยแพร่ผลงาน (Communication : C)

1. ขั้นเตรียม (Prepare : P) หมายถึง ขั้นการรวบรวมประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการจัดการขยะ และการเตรียมปัญหาว่าสิ่งที่ต้องการในการใช้ขยะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

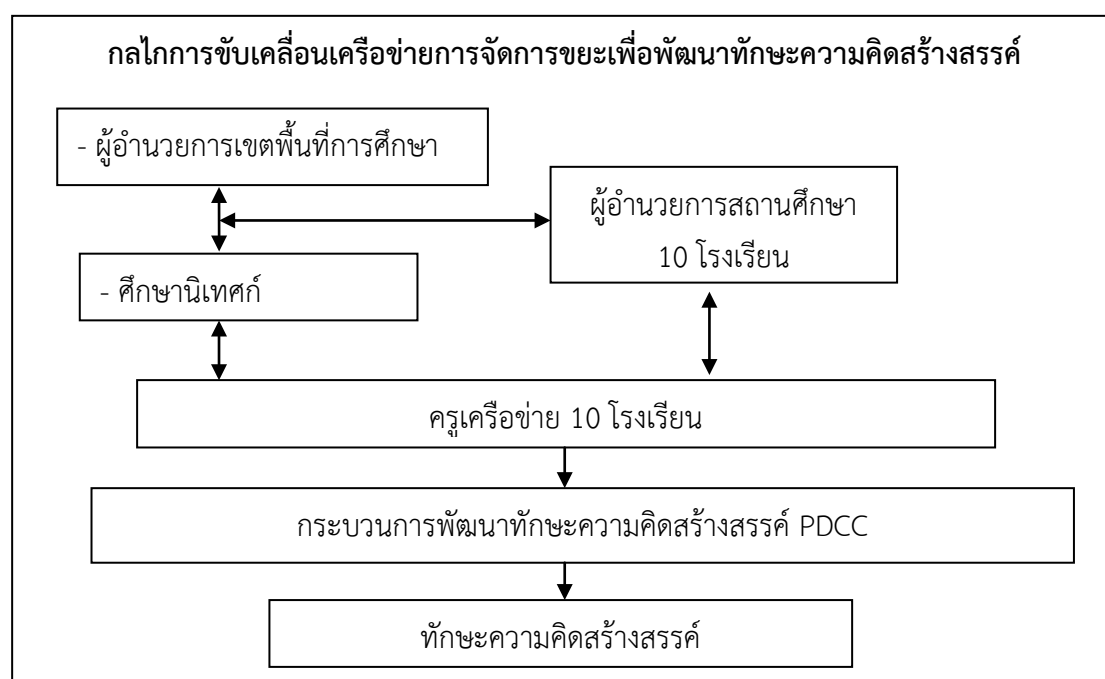
2. ขั้นค้นพบความจริง (Discovery : D) หมายถึง ขั้นการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการนำขยะไปสู่งานสร้างสรรค์จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และการตัดสินใจเลือกสร้างสรรค์ชิ้นงานหรือผลงานที่ได้จากการค้นคว้าหาข้อมูล และปฏิบัติตามจนมีความสามารถทำชิ้นงานหรือผลงานนั้นได้อย่างคล่องแคล่ว

3. ขั้นเพาะความรู้ (Creative : C) หมายถึง ขั้นการนำความรู้ที่ได้รวบรวมมาประสมกลมกลืนกับความคิดสร้างสรรค์ของตนเองในการทำชิ้นงานหรือผลงานจากขยะที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีกว่าเดิม หรือการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่

4. ขั้นสื่อสารและเผยแพร่ผลงาน (Communication : C) หมายถึง ขั้นการแลกเปลี่ยนความคิดกับนักเรียนในโรงเรียนเครือข่ายเกี่ยวกับชิ้นงาน หรือผลงานจากความคิดสร้างสรรค์ พร้อมรับฟังความคิดเห็นที่เสนอต่อเรา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลไกการขับเคลื่อนเครือข่ายการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ที่สังเคราะห์จาก ฮัทชิสัน (Hutchison, 1949 อ้างถึงใน ชลธิชา ชิวปรีชา, 2554 : 19) และทอแรนซ์ (Torrance, 1965 อ้างถึงใน ชลธิชา ชิวปรีชา, 2554 : 20) และวอลลาส (Wallas, 1962 อ้างถึงใน ชลธิชา ชิวปรีชา, 2554 : 20) และวราภรณ์ ศิริพัฒน์ (2528 อ้างถึงใน พันซ์ ทองชุมนุญ, 2554 : 129-130) จนเกิดเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ PDCC

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ได้เครือข่ายในการขับเคลื่อนการจัดการขยะเพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์
2. โรงเรียนเครือข่ายได้แนวทางในการขับเคลื่อนและส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
3. ครูได้คู่มือที่เป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
4. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์